

Nr. 17760/02.12.2014

Domnului Eugen NICOLICEA
Ministru Delegat Pentru Relația cu Parlamentul
Departamentul Pentru Relația cu Parlamentul

Având în vedere adresa dumneavoastră nr. 10078/DRP/26.11.2014 înregistrată la Agenția Națională de Integritate cu nr. 17598/27.11.2014, prin care ne transmiteți Raportul elaborat de Comisia pentru sănătate publică a Senatului asupra propunerii legislative de modificare și completare a Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, vă comunicăm următoarele:

I. În prezent art. 180 alin 1 lit a) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății reglementează faptul că Funcția de manager persoană fizică este incompatibilă cu: „ a) exercitarea oricăror altor funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică;”

De asemenea art. 183^{A3} alin 1 lit. d) și e) prevăd:

(1) Contractul de management și, respectiv, contractul de administrare încetează în următoarele situații:

d) la apariția unei situații de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de lege;

e) în cazul nerespectării termenului de înlăturare a motivelor de incompatibilitate ori de conflict de interese;

II. Prin propunerea legislativă, de modificare și completare a Legii 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, inițiatorii propun spre abrogare dispozițiile articolului referitor la incompatibilitățile funcției de manager – persoană fizică cu exercitarea oricăror altor funcții salarizate, nesalarizate sau/și indemnizate, cu excepția funcțiilor sau activităților în domeniul medical în aceeași unitate sanitară, a activităților didactice, de cercetare științifică și de creație literar-artistică.

Prin aceeași propunere legislativă se propune ABROGAREA dispozițiilor care privesc sancțiunea cu încetarea contractului de management pentru persoanele aflate în stare de incompatibilitate sau conflict de interese. De asemenea, prin dispozițiile alineatului 3, din aceeași propunere legislativă, inițiatorii doresc asimilarea calității de manager – persoană fizică cu statutul personalului contractual, căruia i se aplică dispozițiile generale din Codul Muncii.

III. Din punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, reglementările privind incompatibilitățile au menirea de a asigura protejarea valorilor sociale care privesc exercitarea funcțiilor publice în condiții de legalitate. În aceste condiții, **această propunere legislativă afectează, iremediabil, exercitarea funcției de manager, în condiții de integritate, prin raportare la normele instituite de legiuitor referitoare la obiectivitate, legalitate și transparență decizională.**

Incompatibilitățile stabilite de legiuitor, atât prin Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cât și conform Legii 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, **vizează un fundament suficient de puternic, care atrage după sine nevoia instituirii incompatibilităților pentru persoanele care gestionează fonduri publice, persoane ce se află la conducerea unităților spitalicești.**

Prin expunerea de motive, așa cum a fost fundamentată, **se creează o aparență de legalitate a modificărilor legislative, prin faptul că se prezintă, cu intenție, că profesia de medic și calitatea de manager de spital sunt unul și același lucru, fapt cu totul necorespunzător adevărului juridic.**

În ceea ce privește abrogarea lit d) și e) alin. (1) art. 183³ eliminarea prevederilor privind răspunderea managerilor de spitale pentru situația când încalcă regimul juridic privind conflictul de interese, lipsește de efecte art. 25 din legea nr. 176/2010 și încalcă principiul supremației interesului public, **existând posibilitatea ca persoane care ocupă funcții publice și gestionează bani publici să satisfacă interesele personale, prejudiciind în mod grav bugetul de stat.**

Rolul reglementării conflictului de interese este de a preveni situațiile în care funcționari publici sau demnitari ar sluji interesul personal, datorită existenței unei împrejurări care le-ar aduce acestora, rudelor, prietenilor sau asociaților lor un anumit avantaj. Aceste situații includ și împrejurările în care existența unor obligații ale funcționarilor sau demnitarilor față de orice terț ar putea afecta imparțialitatea deciziilor sale. Așadar, importanța lor este dată de faptul că simpla lor existență prezintă un potențial pericol de corupție.

Sunt încălcate flagrant principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public și obligațiile asumate de România privind asigurarea unui cadru legal care să .

Legea nr. 161/2003 definește fără echivoc conflictul de interese, anume, prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

Această formă propusă contravine și lipsește de efecte juridice art. 25 din Legea nr. 176/2010, în condițiile în care pe rolul instanței de judecată Agenția Națională de Integritate are dosare cu obiect încălcarea regimului juridic privind conflictul de interese de către manageri de spitale. Menționăm faptul că în situația în care proiectul va fi adoptat în forma propusă, nu va mai fi posibilă aplicarea sancțiunilor prevăzute de Legea nr. 176/2010, pentru managerii de spital care au încălcat regimul juridic privind conflictul de interese și incompatibilitățile și, pentru care ar urma să se pronunțe decizii definitive și irevocabile de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese și al incompatibilităților în exercitarea funcțiilor publice sunt imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public. Prin urmare, scopul normelor juridice incidente trebuie să corespundă acestor principii.

De asemenea, pe rolul instanțelor de judecată, se regăsesc dosare ce privesc constatarea încălcării regimului juridic privind incompatibilităților de către managerii de spital – persoane fizice, dosare a căror soluționare ar putea fi influențată în mod negativ.

Propunerea legislativă afectează grav capacitatea Agenției Naționale de Integritate de a duce la îndeplinire angajamentele asumate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, angajamente care privesc lupta împotriva corupției instituționale și asigurarea integrității în exercitarea funcțiilor publice. Atribuțiile Agenției Naționale de Integritate privesc inclusiv competența de a adopta decizii cu caracter OBLIGATORIU pe baza cărora să poată fi aplicate sancțiuni descurajatoare, fiind cuprinse în Planul de acțiune - Condiționalitatea 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1346/2007

Invederăm Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, în care se menționează faptul că cel mai important impact al legii se va produce dacă se va constata că aceasta este utilizată pentru a impune sancțiuni clare, consecvente și disuasive.

Se menționează de asemenea în Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare faptul că „sugestiile frecvente de modificare a cadrului juridic al ANI, această situație generează o incertitudine care îngreunează capacitatea României de a face dovada instituirii unui cadru juridic solid în materie de integritate.

Având în vedere considerentele de mai sus, Agenția Națională de Integritate nu susține adoptarea propunerii legislative de modificare și completare a Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, consecințele fiind de o gravitate majoră în cazul adoptării, deoarece ar nesocoti Decizia nr. 418/ 2014, și obligațiile asumate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, și cu evidență această propunere ar fi ulterior declarată neconstituțională cu efectul de generare a unei situații de instabilitate legislativă, ceea ce ar duce la încălcarea gravă a principiului securității raporturilor juridice, principiu la care, în mod constant, se raportează jurisprudența CEDO.

Cu stimă,

Horia GEORGESCU,
Președinte,
Agenția Națională de Integritate